

[Tinning]

hele, som ministeren udbreder sig om, kan han så ikke engang mande sig op til at forklare os, hvad det egentlig er, han siger. Ikke desto mindre kan vi så høre alle mulige højt-flyvende ting og sager om, at nu skal vi jo ikke sætte udviklingen i stå. Nej, det er der jo heller ingen der mener.

Men så vil jeg godt stille et par konkrete spørgsmål til ministeren i håb om, at det måske kan afføde et bare rimelig klart svar. Forsøgsprojekterne vil koste to cifrede millionbeløb, siger ministeren. Vil ministeren fortælle os, om det er nærmere de 10 end de 99? Og vil ministeren fortælle os: er det over et år, er det over tre år, eller er det over seks år? Det er dog af en vis interesse.

Så fortæller ministeren os, at problemet er, at der ikke rigtig kan komme en folkelig debat i gang, og det kan man jo ikke tvinge folk til. Nej, det er rigtigt. Og jeg synes for så vidt, det er udmærket, at når man sender en minister, en forhenværende minister og en borgmester ud et eller andet sted, selv hvis de er suppleret med hr. Tastesen, så finder folk noget mere fornuftigt at tage sig til end at gå til det dér møde. Men jeg tror, at man skulle kigge på, hvad det er, der sker rundt omkring f.eks. i Åbenrå, i Struer, i Lemvig og i Vejle, hvor der jo er forsøg i gang. Hvad er det, man kan se dér, og hvad ministeren også kan se? Dé kan man se en vis interesse for: hvad skal vi lave? Hvordan kan vi bruge de dér forsøg? Og det var jo lige præcis det, jeg udtrykte mit fromme ønske om at indenrigsministeren kunne inspirere ministeren for offentlige arbejder til. Jeg er sikker på, at interessen vokser, i det øjeblik vi siger til folk: nu skal I ikke bare forholde jer til, hvad ministeren for offentlige arbejder går rundt og siger – det kan man ikke med rimelighed forvente af folk at de skal – men nu har I faktisk en mulighed for at gå ind og præge: hvordan kan I lokalt bruge den nye informationsteknologi? Det er jeres ideer, der bliver afgørende for, hvordan det bliver bygget op. Det er jer, der får mulighed for at bruge det og arbejde med det og se, om det kan bruges til noget i lokalsamfundet. I den situation vil der selvfølgelig være en lang højere interesse. Og det er ikke specielt mærkeligt. Sagen ved denne nye teknologi er jo netop, at det er noget underligt noget, indtil man får lov til at lege lidt med det. Enhver, der har oplevet bare nogle af folketingsmed-

lemmerne sidde og lege foran en eller anden EDB-skærm, vil jo se, hvilken glæde og hvilken henrykkelse der ofte pludselig stråler ud af disse ellers lidt grå og trætte mennesker.

En anden ting, som jeg mener ministeren bør forsøge at svare på, er fællesantenneforeningerne. Der er den ene diskussion, som siger: hvad nu, når man når hen til en fællesantenneforening f.eks. med sine udfyldte 24 kanaler og vi har et anlæg, der kun kan tage de 6, hvem skal så afgøre hvilke 6? Dé siger ministeren: det skal flertallet selv. Så spurgte jeg ministeren: KTAS er allerede begyndt at reklamere for det, der skal være i de 24 kanaler – er det rigtigt, eller skal vi tage det som tilfældige oplysninger om, hvad der kan gå hen og ske?

Fru Ritt Bjerregaard snakkede om kommunerne. Jeg vil godt sige, at det, der egentlig for os er afgørende, er jo netop, at den inddragelse af kommunerne, som er her nu, kan i sig selv være meget god og er sådan set et positivt skridt, men det, som vi er utilfredse med, er jo, at man faktisk vedtager planen for linjeføringen, man vedtager, hvor fordelingspunktet skal ligge i kommunen, og så begynder man at inddrage folk. Og det er for sent. Man skulle omvendt netop sige: lad os vente et par år med det her, for – som jeg også før har sagt det, og andre har sagt det – der er ingen dokumenterede behov fra erhvervslivets side. Vent et par år, lad folk forsøge sig, og så kunne vi jo lige præcis få lavet en plan og en udbygning, hvor folk for alvor var med. Og det tror jeg ville være betydelig mere positivt.

Jeg forstår af de lidt outrerede gestus fra ministeren for offentlige arbejder, at han muligvis slet ikke har tænkt sig at gå herop. Men så vil jeg dog sige til ministeren, at det kan godt være, at der er mange af disse ting, f.eks. hvad det egentlig handler om, som ministeren ikke vil forholde sig til, men det banale spørgsmål – det kan være, at finansministeren ved det – nemlig hvor kommer pengene fra til forsøgsprojekterne, hvor mange penge er det, og hvor lang en årrække rækker de over, noget så enkelt må vi kunne få at vide. Ellers synes jeg i hvert fald, at det er rystende, at vi oven i købet skal se, at nogle vedtager det her, uden at bare den smule er opklaret.

(Kort bemærkning).